

Maart 1962

W. W. W. W.

Jargang 5 Nummer 3 en 4

bol werk.

voor België: 10 franken.

?

SPECIALISTEN

in

vloerbedekking, tapijten, bedden,
dekens

Martin!

Koninginneweg 221
tel. 73 49 78

Voor **KOLEN** en **OLIE** naar
C.G. VAN OOSTROM & Zn

van Slingelandtstr. 11-19 tel. 12 65 01

Bosch en Lommerweg 242 tel. 8 67 48

Jan Tooropstraat 85 tel. 13 57 12

Dr. H. Collinstraat 230 tel. 13 33 39

VRAAGT PRIJSOPGAVE

Vogelhoogte :

luisteren!
door stemmen
geroepen
en
schaduw-ijl
flitsen beelden
In glordig -
gestelde
rij

Tegen
strakgescrept
de horizon.

Zo,
hoog
in klanken
gevangen,
Keten op onzichtbaar dun
In het blauwgestroken

En zelf, de ogen
tussen vleugels van
vogels geleed,
wijd stijgen
En dalen
door breedwalende
Slapen gedragen...
...
alleen.....

f. Pano.

BOLWERK

SCHOOLKRANT
VAN HET

PIUS KATHOLIEK LYCEUM

aangesloten bij s.p.o. & by.p.f.

*

hoofdredacteur:

paul m. gravemaker

redactie:

marie-thérèse houtman

hans spoelstra

illustratie:

comy ostendorf

frans van burkom

paul m. gravemaker

frans van de wijngaart

verzending buiten
het lyceum:

ineke uffink

abbonement: f 4,- per jaar

5e jaargang no. 3 en 4

jan.-febr. 1962

REDATIONEEL

Na lang wachten is hier dan eindelijk weer een Bolwerk. Door moeilijkheden met de advertenties is het tijdstip van verschijnen steeds opgeschoven.

De redactie heeft echter de knoop doorgehakt en nu een nummer uitgegeven, waarin vele lege plekken zitten.... Op deze lege plekken MOETEN advertenties komen, anders gaat Bolwerk failliet of wordt het weer een gestencild blaadje.....!

Hier ligt een kans voor toekomstige redenaars en sales-promotors.

Probeer een advertentie te krijgen voor BOLWERK, dat ten slotte ons aller schoolblad is. Iedere leerling(e), die een advertentie aanbrengt, wordt beloond met een verrassing.

De prijzen van de advertenties zijn:

_____	hele pagina	f 100,- per jaar
_____	halve pagina	f 75,- per jaar
_____	kwart pagina	f 50,- per jaar
_____	achtste pag.	f 30,- per jaar

Deze prijzen zijn zeer schappelijk - DOE DUS WAT, en breng een advertentie binnen.

In de redactie zijn enkele mutaties opgetreden; de desbetreffenden trokken zich allen om persoonlijke redenen terug.

Met ingang van het kerstnummer is de opmaak van BOLWERK veranderd. Ons blad is nu in een soort rubrieken ingedeeld: toneel, film, sport, tentoonstellingen, enz. Voor deze rubrieken zijn enkele medewerkers aangetrokken, nl. peter bierlaagh voor de toneelrecensies, frajo fritschy voor sport en fons kemper voor de jazzrubriek.

Na dit nummer zullen tom nicolaas, jacques bank en herman rademaker een extra nummer van Bolwerk verzorgen. Eind maart, begin april, komt het dubbelnummer uit met het Hervormd Lyceum West. Mensen die copy hiervoor willen inleveren, kunnen dit bij mij doen.

Wat de copy voor dit nummer betreft, hoeven wij niet te klagen. Van vele kanten zijn er stukjes binnengekomen. Ik hoop dat dit zo blijft.

paul m gravemaker

TONEEL

URBS ANTIQUA RUIT

„Een goede Gijsbrecht dit jaar. Het stuk als geheel laat een bijzondere indruk op je achter.” Dat zijn de eerste reacties. Han Bentz van den Berg bracht een voortreffelijke Gijsbrecht, ook al speelde hij tegen het einde van zijn aanvangsmonoloog even onwettelijk.

Ank van der Moer was als Badeloch niet onverdienstelijk. Toch zou ik Ellen Vogel liever haar plaats zien innemen, vooral omdat Ank van der Moer een wat hese stem heeft en zij als Badeloch in het zo diep menselijke conflict met Gijsbrecht tijdens het 5e bedrijf met stemverheffing moet spreken. Ellen Vogel heeft een stem die veel verder draagt.

De zieke Johan Fiolet als Gozewijn werd uitstekend vervangen. Voorts verdienen lof: Vosmeer, Diederick, de „rey van edelighen” en Ramses Shaffy, die als Arend aardig speelde, maar hier en daar wat zwak. De stem van de engel ergens boven uit de schouwburg vond ik een aardige vondst.

De regie miste iets door de soberheid, waarmee ze was opgezet. Buitengewoon waren de costuums en het zwarte decor. Dit gaf iets extra's aan de voorstelling mee, evenals het orgelspel tussendoor.

Ja, ik ben best tevreden met de ingeslagen weg, maar met wat meer flair was het experiment dit jaar tot een nog groter succes geworden.

+++

Over de Bruiloft van Kloris en Roosje wil ik kort zijn. De nieuwjaarswens was zeer goed; de rest was wel gezellig, maar had niets om het lijf.

hans spoelstra

vervolg van p. 3

kerkhof, bestaande uit een schot, dat voor het voorste bruggetje was geplaatst. In de beide huisjes met het tussenliggende grachtje komt het standsverschil duidelijk tot uitdrukking, en ook in de gesprekken van Rijkert met Warenar.

Wat de rollen betreft, de meest dankbare, die van W. en L. werden dan ook heel leuk gespeeld. Rijkert en Ritsert waren ondankbare rollen. Rijkert die de weelderige levenswijze der koopmansvrouwen hekelt, en Ritsert, onverschillig om alles, maar toch niet harteloos. Beide waren goed afgewerkt. Dan nog Reym, de dienstmaagd, een echt oud kletswijf en daarvan is ze zich in haar rol ten volle bewust. Over het algemeen gezien niets dan lof over het uitstekende samenspel en een woord van oprechte lof aan spelers en regisseur is dan ook zeker wel op zijn plaats.

IW/

„WARENAR” van hoofd

Van 23 t/m 31 januari voerde een deel van de Nieuwe Komēdie (die onlangs haar tienjarig bestaan vierde) - onder regie van Johan de Meester - Hoofds WARENAR op, geschreven naar de Latijnse komēdie Aulularia van Platus (aulula = pot) aurus = goud). Het stuk speelt zich in Amsterdam af en is in één dag bekeken.

De weduwnaar Warenar heeft een pot goud gevonden, die zijn grootvader lang geleden begraven had bij de haard. Sinds hij de pot in zijn bezit heeft, leeft hij voortdurend in angst, bang dat iemand hem de pot zal ontfutselen.

Aan de overkant van het grachtje woont de vrolijke Rijkert, met zijn zuster, de weduwe Geertruid en zijn neef Ritsert.

Op zekere dag nu haalt Geertruid Rijkert over om toch maar eens te gaan trouwen: het moet maar eens uit zijn met zijn luie vrijgezellenleventje. Hij besluit Warenar naar de hand van zijn dochter te vragen. Warenar nu denkt, dat het hem om de pot te doen is en geeft zijn toestemming pas, als hij ervan verzekerd is dat hij haar geen bruidschat hoeft mee te geven.

Lekker, Rijkerts knecht, krijgt de opdracht alles in gereedheid te brengen. Warenar is ondertussen tot het besluit gekomen zijn pot buitenshuis te verstoppē (vooral omdat er al verschillende personen in zijn huis zijn 'komen rondneuzen'). Hij doet dit dan op het Ellendige-Kerkhof.

Lekker echter, op zoek geweest naar Ritsert, bespiedt hem en pikt de pot in. Ritsert heeft inmiddels van het voorgenomen huwelijk van zijn oom vernomen en is daar nu niet zo erg over in zijn sas, vooral omdat ooms erfenis dan niet op hēm overgaat, en omdat hijzelf met Klaartje al een verhouding heeft gehad, en er weldra een baby geboren moet worden. Hij besluit alles maar aan moeder Geertruid eerlijk op te biechten en om toestemming te vragen om met Klaartje te trouwen. (Rijkert vindt het allang best.) Geertruid nu geeft haar toestemming en Ritsert gaat naar Warenar om het ook hem te vragen (en te zeggen, dat hij de schuldige is).

Als hij deze ziet liggen kreunen op een bank op het bruggetje - Warenar is reeds tot de ontdekking van de diefstal gekomen, en hem zegt dat hij het gedaan heeft, wil Warenar hem al gan aflossen. (Deze denkt immers dat hij het over de diefstal heeft!) Eindelijk komen ze tot de ontdekking, dat ze beide over iets heel verschillends praten. Warenar nu geeft zijn toestemming, mits Ritsert hem de pot met de dief verschaft.

Even later komt Lekker het toneel oplopen met de pot onder zijn arm, doch hij is deze gauw aan Ritsert kwijt, die hem de opdracht geeft de pot aan Warenar terug te geven. Na veel tegenstribbelen gebeurt dit. Nu is het verder snel bekeken.

Geertruid, inmiddels door Reijn de oude dienstmeid voor de bevalling gewaarschuwd, komt met de baby in haar armen buiten en laat hem aan Ritsert zien. Warenar, intussen meer last dan vreugd en genot van de pot gehad hebbend, geeft hem aan Ritsert als een bruidschat. En zo is alles weer koek en ei. Klaartje is "hetwelk men zelden zag, bruit, moeder, kraemvrou op één dagh."

Het stuk is bijzonder fraai aangekleed, de dialogen zijn vaak ontzettend lachwekkend en komisch. Het decor is op originele wijze in elkaar geflanst, het grachtje met de bruggetjes, waarvan bij de vecht- en renpartijen een dankbaar gebruik wordt gemaakt; het

(zie p. 2 onderaan)

„DE DRIEEN VEERTIGSTE APRIL”

zeven verhalen van grote Russische schrijvers op één thema: - krankzinnigheid.

Deze bundel bevat verhalen geschreven tussen 1834 en 1932, zeven variaties op één thema. De schrijvers hebben het spoor gevolgd tot diep in het Niemandslân van geest, tot daar waar de mens de grens van zijn mogelijkheid heeft bereikt: de dementia.

De verhalen verschillen van elkaar als de schrijvers zelf. Toch zijn zij allen van groot gehalte.

Het beste vind ik wel dat van Garsjin: „De Rode Bloem”. Het verhaal van een man in een krankzinnigengesticht, die een rode bloem ziet in de tuin en er alles voor over heeft om die bloem te bemachtigen en deze „klein te krijgen”.

Dit denkbeeldig gevecht met de bloem doet hem echter zó gek worden, dat de dokter hem in een dwangbuis laat sluiten op zijn bed.

Hij weet los te komen en ontsnapt 's nachts. Hij gaat niet naar de vrijheid, maar de tuin in. Daar plukt hij de laatste papaver, die nog over is en klimt weer naar binnen. De volgende ochtend wordt hij dood op bed gevonden met in zijn hand het restant van de rode bloem, die met hem het graf ingaat.

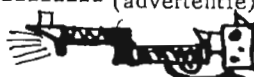
Verder zijn het vermelden waard: „Schoppenvrouw” van Alexander Poesjkin en „Guy de Maupassant” van Isaac Babel.

Dit boek is verschenen bij Uitgeverij G.A. van Oorscot, Amsterdam; de verhalen werden op uitstekende wijze vertaald door Charles B. Timmer.

paul m gravemaker

TE KOOP AANGEBODEN :

(advertentie)

Een in uitstekende staat verkerende camera: ILFORD-SPORT, in prachtige lederen paraattas + zonnekap in led. etui waarin ook filters kunnen worden opgeborgen. De camera is uitgevoerd in een handig plat formaat; afstandinstelling van 1½ meter - ∞; 2 diafragma's; tijd- en momentopname; heldere zoeker; de ontspanknop zit in het camerafront hetgeen opnamen zonder beweging garandeert; in de ontspanknop kan een draadontspanner geschroefd worden; tenslotte heeft de camera flitssynchronisatie en is geschikt voor kleurenfilms. De kosten ??? Dit alles gaat als nieuw weg voor de spotprijs van f 30,-- Dit is de meest ideale kans voor hen die willen beginnen met fotograferen..... Er is iedere dag gelegenheid tot het bezichtigen van deze schitterende aanbieding na een persoonlijke of telefonische afspraak met HANS SPOELSTRA

van Mourik Broekmanstraat 59 A'dam - Slotervaart

tel. 15 34 27

In Oud-Leusden is, op 17 januari, de dichter
Gerrit Achterberg plotseling overleden.
Hij werd in 1905 in Langbroek geboren.

In 1931 debuteerde hij met de bundel "Afvaart", die over het algemeen met goede kritiek werd ontvangen. Hij heeft een groot aantal gedichtenbundels uitgegeven die elk-ander, vooral in de periode tussen 1940 en 1955, met zeer korte tussenpozen opvolgden. Het bekendst zijn wel drie verzamelbundels Cryptogamen, waarin o.a. werden opgenomen de bundels Osmose, Thebe, Doornroosje en Limiet. Voor zijn bundel „En Jezus schreef in het zand" (1944) ontving hij de P.C. Hooftprijs; in 1949 kreeg hij voor het ge-dicht Afreis uit de bundel Hoonte, de poëzieprijs van de stad Amsterdam, en in 1959 werd hem de Huygensprijs toegekend.

Zijn gehele oeuvre stond in het teken van een gestorven geliefde vrouw. Het voor-naamste motief van zijn werk was danook het Eurydice-motief. Het doel van zijn ge-dichten was het bewerkstelligen van een reële verhouding tussen zijn geliefde en zich-zelf, waarin hun dromen zouden samenvallen. Hij plaatste haar daarom in een bepaald milieu (een mythe, een kamer, een hoofdstuk uit een natuurkundeboek) en trachtte haar in de termen van dit milieu naar zich toe te halen. Hij was er werkelijk van overtuigd, dat hij eens de juiste formule hiertoe zou vinden:

iedere serie, iedere schakeling
uit welke taal genomen, is geschikt
zolang ze in de juiste spanning staat.

Hij ondervond echter steeds, dat hij - wanneer hij een gedicht beëindigd had, had ge-faald in zijn poging. Het was dan ook alleen de dood, die hem datgene geven kon wat hij steeds verlangd had, n.l. één te worden met zijn geliefde:

het is of God zich voor een keer vergist:
leven en dood schuiven een dag ineen,
die voortaan van ons beiden wezen zal.

ank uitvlugt.

ROOMS-KATHOLIEKE VERENIGING VOOR NATUURSTUDIE TE AMSTERDAM

Iedere mens heeft behoefte aan iets, waaraan hij zich in zijn vrije tijd kan wijden. Ook U hebt waarschijnlijk een hobby. Misschien verzamelt U postzegels, suikerzakjes, of doet U aan sport, speelt U bridge of brengt U uw vrije tijd in de natuur door. Als U tot de laatste categorie behoort, bent U dan op de hoogte van het bestaan van de R.K.V.N.?

Deze vereniging die reeds zeven jaar bestaat, stelt zich als doel jonge mensen te hel-pen en te leiden bij het bestuderen van de natuur. Daartoe worden er maandelijks drie tot vier excursies gehouden naar veldbiologisch interessante gebieden. Er worden lezin-gen en filmavonden gehouden en eens of meermalen per jaar een kamp. De kampen die de R.K.V.N. in de afgelopen jaren gehouden heeft, mogen zeer geslaagd worden genoemd.

Wil men lid worden van de R.K.V.N., dan moet men op de eerste plaats in meerdere of mindere mate belangstelling hebben voor de natuur. Bovendien moet men 15 jaar of ou-der zijn.

Eens per maand verschijnt er een verenigingsorgaan: „Het wandelend Blad". Hierin staan artikelen op biologisch gebied, boekbesprekingen en mededelingen. Om de filmavonden, de lezingen en het blad te bekostigen is er geld nodig. U zult begrijpen, dat de contribu-tie van f 4,- per jaar welke in twee termijnen betaald kan worden, zeer laag is voor al-les wat de R.K.V.N. te bieden heeft.

Indien U nadere inlichtingen over deze vereniging wenst, wendt U dan schriftelijk of telefonisch tot de secretaris, die U gaarne alle gewenste inlichtingen zal verstrekken. Zijn naam en adres zijn: F.W. Sprenger, Postjeskade 119 III, Amsterdam-W. tel.87649.

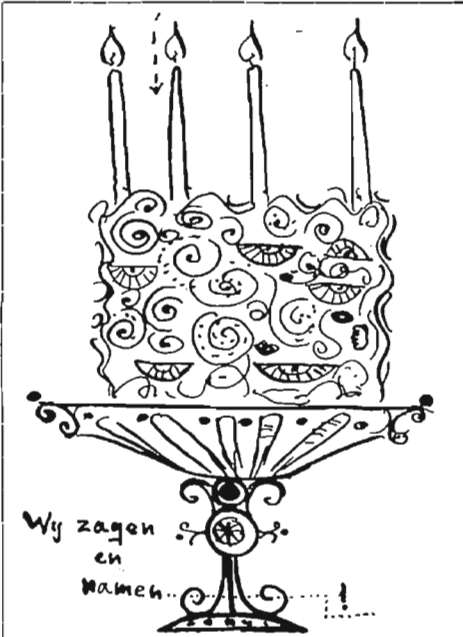
Hap, Hap, smullen maar,
groeien maar!

HET RECTORSFEEST

4 en 5 februari werd de verjaardag van de Rector officieel gevierd in „Marcanti" met een toneelstuk van Jan Naaikens: Théâtre d'Amour". De avond werd geopend met de traditionele openingspeech door Dick Rottinghuis, ons aller schoolvoorzitter.

Daarna kwam het stuk. U kent allen de inhoud nog wel, ik ga daar niet verder op in. Het stuk had sukses, iets wat ik niet begrijp. Dit is wel een van de slechtste Nederlandse stukken die ik heb zien spelen. Er zit geen lijn in, er zit geen vaart in. Het is typisch voor amateurtoneel geschreven, maar zelfs het (voor hun doen) goede spel der spelers kon het stuk niet omhoog helpen.

Volgens mijn mening had trouwens de regisseur, Ben Nicolaas, er veel meer van kunnen maken. Maar zo te zien heeft hij zich bijna letterlijk aan het tekstboekje gehouden.

In 't begin dacht ik een regievondst te zien: de mannelijke spelers, die praten over de do-de Pierrot, zeggen op een gegeven ogenblik amen en nemen hun hoed af.

Maar zelfs dit stond in de tekst!

Lof moet ik toezwaaien aan de spelers: Bert Hesp als Johnny-boy en Romeo, Ank Uitvlugt, Attie Traudes, Marius Ham;ren vooral aan Marjo Dieters.

Benito en Hercule vond ik tamelijk zwak. Cilia Steen speelde haar rol van Penelope uitstekend. Odysseus, Martin Scheepers, kwam jammer genoeg niet op hetzelfde peil. Peter Bierlaagh zorgde voor een geheel eigen creatie met zijn Herman-rol.

Het beste onderdeel van het stuk vond ik de decors.

De ontwerpers (Theo Veenboer, Frans van den Wijngaart en Paul Gravemaker) hebben hiermee veel eer van hun werk gehad.

Tot slot van de avond voerden mevrouw Schillemans (namens de Oudervereniging) en de rector nog even het woord.

Anonymus.

van je hela sole

- HOUD ER DE MOED MAAR IN.....

bij ons aller stoa

Op 12 januari '62 hield de STOA weer een zitting. Naast de vaste dompteur, de hr. Seuren, bemerkten we deze keer ook een gastdompteuse: mej. Verberne. De aanwezige beertjes en berinnetjes (41 in getal en iets meer beertjes dan berinnetjes) startten met d'aloude Christelijke groet. Berin Attie kondigde allerlieft een lezing aan van beer Schram over De evolutie van de Beer, terwijl ze met haar poot op de tafel krabde.

Een hiermee gepaard gaande technische storing aan de lezenaar werd verholpen door peter bierlaagh, lid van het culturele berengenootschap.

De lezing van beer schram was uitermate interessant en van opzet zeer filosofisch. Op sonore toon bromde hij recht op de beer af. Enige flitsen: „De evolutiegedachte leefde in de 19e eeuw op bij enige intelligente beren. In 1842 rondde Charles Darwin († 1882) zijn theorie af, die leerde:

- 1) planten en beren stammen voort uit vereenvoudigde soorten;
- 2) alleen doelmatige soorten blijven bestaan door reeltkeuze.

De evolutietheorie toonde aan, dat er verwantschap tussen beer en dier bestaat en wel tussen beer en mens, want het is de mens die de verbindingsschakel vormt tussen beer en dier.

Hierbij mag gewezen worden op de geprononceerde kin die men ook bij vele mensen aantroft (de zgn. uppercut van de up-perten) en op de inhaliërende armen, die men ook heden ten dage bij de beer wel ziet.

De theorie van Darwin bracht veel beroering mede i.v.m. het grote berenboek De Afklop (dat bij de mensen 'Bijbel' heette. Spr. constateerde dat de beer zich in het algemeen een geheel nieuwe positie had gekozen in de cosmos na het vernemen van de theorie. In zijn slotwoord vroeg beer schram zich af of de evolutietheorie een vernedering voor de beer is, gezien de hieruit voortvloeiende afstamming van de mens. Spr. noemde dit terecht een probleem van de eerste graad.

Bij de discussie hierna werd beweerd, dat de beren terugkomen van de evolutietheorie, omdat nooit de zgn. overgangsvormen tussen beer en mens zijn gevonden en ook nooit zijn aangetoond. Beer schram ontkende noch bekende dit: hij stond met de bek vol tanden.

Het volgende onderdeel was iets beren(w) aardigs, nl. enige honingzoete muziekstukjes uitgevoerd door jacques bank (op tingel-tangel) en balderick deerenberg (op blaasroer). De improvisatie van beer rademakers was goed voorbereid en bracht uiteindelijk veel klauwen op elkaar.

De 'stellingen' die grote beer jacques vervolgens wilde proberen, bleken echter niet zo goed voorbereid. Ze mislukten jammerlijk. Beter gezegd: er waren in het geheel

(s)portret van de auteur
SCARAMOUCHE

en miskenbaar een intellectueel
alleen jammer dat er een
streepje door de photo loopt

geen stellingen. Een domme vraag als: „is er soms nog een beer die iets tegen moderne kunst heeft“, was symptomatisch voor deze mislukking. Indien men stelt dat kunst subjectief ervaren wordt, is het verder onmogelijk nog tot een objectieve kunstbeoordeling te komen !:

De vrije dressuur van beer jacques was bepaald niet groots. Alleen het onderdeel van beer schram krijgt de onderscheiding: BEREN-GOED.

Kent het bestuur van het culturele genootschap overigens het verschil tussen een pseudo zwets-naaikransje en een academieavond?
scaramouche

IMANENE BIERLAAGH I

De op 19 januari jl. gehouden algemene klassevertegenwoordigersvergadering heeft duidelijk aangetoond, dat een aantal leerlingen van onze school niet in staat is zelfstandig beslissingen te nemen. Dit is jammer, temeer omdat deze groep optreedt als klassevertegenwoordigers. Deze kv'ers moeten voor en over anderen beslissen zonder dat zij de vereiste zelfstandigheid bezitten, zonder dat zij over enig inzicht beschikken (om over ervaring maar te zwijgen!).

Het is bekend, dat zulke figuren op de duur meelopers worden die zich kenmerken door een verregaande infantiliteit. (Voor deze infantiele personen volgt hier de verklaring van het woord infantiel, d.i.: kinderachtig, kinderlijk).

Het bewijs hiervoor werd reeds vóór het begin van de bewuste vergadering geleverd. Op dat ogenblik waren nl. allen gezeten en wachtten op de komst van de voorzitter, dick rottinghuis, die verlaat was. Bij zijn binnenkomst ging de afvaardiging van Bolwerk met veel omhaal staan, zoals afgesproken was met de overige bestuursleden, met het doel de mentaliteit van de aanwezigen te toetsen.

En jawel, de meute volgde slaafs dit ongewone voorbeeld op, terwijl het bestuur zelf bleef zitten! Om de voorzitter toegang tot zijn plaats te verschaffen, ging het bestuur uiteindelijk ook staan. Hiermede werd dit pijnlijke bewijs van infantiele slaafsheid afgerond.

Na de opening sprak dick over de negativistische instelling van sommigen, waar het betreft het steunen van het bestuursbeleid. Verder deelde hij mede, dat han schulte om studieredenen had moeten bedanken voor het vice-voorzitterschap, het k.v.-schap en het C.v.d.O.d.S.-schap (deze afkorting is een patent van p.g.)

Hierna sprak de penningmeester over „het kwartje van kemper“. De voorzitter constateerde hierna, dat er enige nieuwe k.v.-ers bijgekomen waren, welke hij hartelijk welkom heette.

Wij constateerden overigens, dat er óók een nieuw bestuurslid was: attie traudes (cultureel afgevaardigde). Toen de voorzitter eindelijk de rondvraag aankondigde, kon de KINDERMATINEE VAN CIRCUS BIERLAAGH een aanvang nemen. Het hele programma omvatte slechts één nummer: het was p.b.'s één mannekes nummer. Manneke p.b. bleek echter geen hoogvlieger en ook het grondwerk was niet zo best; hij kwam in het geheel niet van de grond.

Spreker p.b. vroeg waarom bepaalde niet k.v.'ers in de vergadering aanwezig waren. Harry de breet wees erop, dat dit een gewoonterecht was.

Spr. p.b. werd voetganger en begaf zich naar de bestuurstafel om een blaadje te overhandigen, dat hij gaarne voorzien wilde hebben van het predicaat "verzoekschrift". Alhoewel het dit bepaald NIET was, mag toch van een verzoeking gesproken worden.

Op dit blaadje stond een tekst, waaraan ontbrak: 1) de dagtekening; 2) de plaats van opstelling; 3) de namen van de samensteller(s).

De naast de tekst neergeschreven handtekeningen beoogden een ondersteuning te zijn, maar waren geheel zonder waarde, daar verificatie onmogelijk was wegens het ontbreken van de bijbehorende namen. Hij die nu denkt, dat dan tenminste de tekst toch wel goed zou zijn, heeft het helaas totaal mis. Deze tekst rammelde aan alle kanten en een vaste logische lijn zat er niet in.

Onlogisch, omdat een duidelijk uitgangspunt ontbrak en vele zaken terloops genoemd werden en die nergens ook maar enigszins nader omschreven werden.

Vele stellingen werden wel geponeerd, maar niet waar gemaakt. Zinsneden als „wij” (wie dan?); „water in de wijn doen” (hoeveel water in welke wijn?) en „de partijen” (hoeveel en wie?) zijn op zichzelf niet onaardig, maar moeten in een verzoekschrift in een wijder verband verduidelijkt worden.

Dit heeft peter bierlaagh niet voor elkaar kunnen brengen; hij maakte zich dus in enige mate belachelijk.

Wat dit blaadje dan wel was? Het was òf een serieuze poging om komisch te doen, òf een komische poging om serieus te doen.

Het bestuur beging de vergissing dit bombastisch wanprodukt als ernstig bedoeld te houden en bracht het ter stemming.

Nu zijn we, beste lezer(s), bij een grappig moment aangekomen. Eén zin uit p.b.'s tekst hebben we nl. nog niet vermeld, hier volgt ze: „ wij zijn bereid te zwijgen, indien de commissie voor de statuten veranderd wordt”.

'Wij' (= p.b.) wilde zwijgen over het vermeende ondemocratische bestuursbeleid bij de samenstelling van de twee schoolcommissies.

Nu zouden 'dus' eigenlijk twee commissies gewijzigd moeten worden. Dat 'zou' dan moeten, ware het niet dat peter bierlaagh zelf in één der commissies zit, zodat er voor hem maar één overbleef om te veranderen, nl. de andere!

Dit is alleen maar inconsequent, maar de bedoelde passage „wij zullen zwijgen mits dit en dat gebeurt” is - letterlijk - óók een schoolvoorbeeld van CHANTAGE.

Door op dit voorstel in te gaan maakte het bestuur zich tot gehanteerde in dit spelletje (een nieuw aspect!). Het bestuur, dat p.b.'s blaadje dus niet voor kennisgeving aannam, liet stemmen (met handopsteken) waarna de voorzitter meende, dat het voorstel tot verandering was aangenomen i.v.m. de stemmenverhouding.

Bij dit stemmen bewees ten tweede male een aantal k.v.-ers hun infantiliteit. Na het verzoek tot handopsteken bleven ze eerst rustig en keken tersluiks naar achteren of daar al iemand zijn hand opstak. Zodra ze nu een vijftal armen waarnamen, meenden ze toch ook niet te mogen achterblijven (ze zouden eens voor dom versleten worden!) en hengelden eerst voorzichtig, later volijverig, mee, naar de ere-titel „WIJ STUMPERDS”.

De serviliteit viert hoogtij!

Scholen, die naar een werkelijk verantwoord kinderprogramma voor hun feestvierende leerlingen zoeken, raden wij aan dit suksesnummer van ene p.b. niet te versmaden! Sukses verzekerd, want een kinderhand is gauw gevuld, ook met nep!

Leerlingen van Pius X, die deze voorstelling ook wensen bij te wonen, kunnen plaatsen aanvragen onder vermelding:

1 kaartje voor de voorstelling van
 „SISYPHUS TE TARTARUS”
 aan het adres: De Elyzeese Velden no. 27

cadavre
 ambulant

LE IXICILYRSIEN

SIJDE ITJDE NSDE GODE PANTE PAZ

Laat ik me eerst even voorstellen. Ik heet Pluto en ben een zwervershond.

Toen ik maandag in de Jan Tooropstraat liep zag ik opeens drie schaterlachende jongetjes de poort van het Pius X-lyceum uitkomen; ik hoorde ze erover praten dat ze mr.G. zo lekker hadden beetgenomen.

Voorop liep een raar jongmens met honderden krulletjes, die eerst voor geen geld van de wereld eruit durfde, maar eindelijk zijn vrees overwon en meeging.

Daarachter liepen nog twee andere meer normale jongens. Zij sloegen de weg naar de bakkerswinkel in; ik volgde trouw. Onderweg rook ik aan verschillende vuilnisbakken, maar er was niets van mijn gading te vinden.

De dikke rare jongen liep nog steeds voorop, en voerde het hoogste woord. De twee andere jongetjes luisterden medelijdend toe en wazen naar hun voorhoofd.

Ik pikte onderweg in een slagerswinkel nog 'n stuk worst op en begon er smakelijk op te knauwen.

Nadat het brood was gekocht en nadat het rare jongmens midden in 'n slootje was gesprongen, gingen de drie jongetjes een drogisterij binnen om ettelijke ponden snoep en tumtum in te slaan. De dikke jongen zag daarna een lantaarnpaal voor z'n meisje aan en vloog haar om de hals. Toen hij in de gaten kreeg, dat hij een lantaarnpaal omarmde werd hij zo kwaad, dat hij de lantaarnpaal dacht neer te slaan.... Enkele minuten later liep hij nog te kermen.

Zo kwamen ze bij de school.

(Wat nu gaat volgen heb ik gehoord van de bastaardhond van de conciërge, die hun verdere avonturen op de voet volgde)

Zij dachten slim te zijn door door het w.c.-raam te klimmen, maar ze zagen niemand bij de poort staan en dus waagden zij de sprong. Ze kwamen met een vaart van + 30 km/uur de cour opstuiven.

Maar mr. H. die soms ook niet voor de poes is, had ze wel in de gaten. Met een triomfantelijk glimlachje riep hij één van de jongens bij zich en droeg hem op de andere twee elementen te gaan halen.

Mr. H. die voetbalt, volleybalt, korfbalt, golft, tennist, tafeltennist, cricket, schaakt, basketbalt, danst en knikkert, en dus een zéér sportief man is, had dit best zelf mogen doen. Doch toen de andere twee jongens bij hem kwamen, droeg hij hen op propfen te rapen....

En dit was het jammerlijke einde van deze zeer geslaagde excursie tijdens de grote pauze.

henk spaan 2A

(BIG BROTHER
IS WATCHING YOU)

BEZOEK AAN DE AMSTELBROUWERIJ

Woensdag 14 februari heeft een groep schoolkrantredacteuren, aangesloten bij de Scholieren Pers Organisatie, een bezoek gebracht aan de Amstel-Brouwerij.

Wij werden ontvangen in de Gijsbreght-kelder en op de gebruikelijke wijze welkom geheten. De excursie begon met een projectie over de totstandkoming van 't Amstel-Bier. Van 14 miljoen kilo gerst tot 80 miljoen liter bier.

Die gerst komt voornamelijk uit Zeeland en wordt per lichter naar de Brouwerij vervoerd. Daar aangekomen wordt de gerst per elevator de Brouwerij ingezogen. Na reiniging en sorteren wordt ze in 25 meter diepe silo's opgeslagen.

Van de silo's gaat de gerst naar de weekkuipen (2 dagen) om zich vol te zuigen. Als ze gewekt is, wordt ze in enorme kiemtrommels gestort. In deze trommels heeft er een omzetting plaats in de korrels: het zetmeel wordt suiker.

De gerst (nu groenmout geheten) wordt dan in de eestruimte gebracht, waar het kiemproces tot stilstand komt. Daarna gaat de mout naar het brouwhuis. Via roerkuip en via brouwketel ontstaat hier het moutextract. Aan dit moutextract (wort) wordt hop toegevoegd en de nu ontstane vloeistof wordt afgekoeld tot + 6°C. Na het koelen gaat het toekomstige bier naar de gistkelders (40 in getal, inhoud elk ruim 110.000 liter!).

Na tien dagen gisten is er voldoende alcohol en koolzuur ontstaan en nu gaat het bier naar grote tanks om nog drie maanden te rijpen. Er staan in de kelders 450 tanks met een gezamenlijke inhoud van 16 miljoen liter.

Na het rijpingsproces wordt het bier gefilterd en dan gaat het naar de tapkelder en de bottelarij. Het flessenbier wordt nog gepasteuriseerd, er komen etiketten op de flessen, en..... het Amstel-bier gaat op weg naar meer dan 80 landen, o.a. Zweden, Suriname, Ned. Antillen, Congo, Cyprus, W.-Duitsland (bezettingslegers!), Israël, Nw-Guinea, Perzië, enz.

Na deze projectie werd een kort bezoek gebracht aan de voornaamste afdelingen van de brouwerij en toen was er een „gezellig samenzijn” in de Gijsbreghtkelder onder het genot van een goed glas Amstelbier of..... limonade.

De perschef van de Amstel-Brouwerij hield nog een korte verhandeling over stukjes schrijven, waarbij mij opviel, dat hij te lang sprak, geen speech kon houden en diverse foute dingen vertelde.

Toch heeft dit geen afbreuk gedaan aan deze bijzonder leer- en geestrijke middag.

paul m gravemaker.

karakter!
het bier met

IMPRESSIE HARMELLEN

Brokken dood staal lagen er verspreid
Een bonk ingeklemd ijzer stond er als de
moordenaar op de rails.
Voor in en rond hem lagen zijn slachtoffers.

Hij was plotseling komen opdagen. Vroeg,
en zo snel, dat niemand hem
gevreesd had.
In een flits was HIJ misdadiger, moordenaar
van mensen, mensen die nu één waren met
een brok staal, mensen die nu zonder
armen of benen, zonder leven en zonder licht
uit zijn lijf werden gehaald.
Zijn macht was nu wel gebroken, maar
zijn grillige vorm en zijn grimmig verwrongen
gezicht keek nog uit over het dodenveld.
Hier aan zijn tenen waren ze neergelegd,
zijn slachtoffers, waaraan hij het leven uit
het lichaam had gescheurd.

Overal golfde het lawaai door de lucht
Hij zag wat hij veroorzaakt had
Een verschrikkelijke chaos, kreunende, lopende
gillende, helpende mensen en doden.
IJzer scheurde zijn buik open en ontnam
hem zijn laatste bezit.
Nu ging alles dood, het gebrul stierf, het gekreun
verstomde.
Het in elkaar gedreven stuk stalen ijzerwerk werd nu
weggetrokken over het dodenveld, dat nu
schoongeveegd was.
Gelukkig kwam toen die nacht, donker
en zwart, om dit beeld iets te vervagen.

M O R G E N D A G

Uit vage blikken kom je te voorschijn.
Ik houd je vast en laat niet los.
Ik vervorm je, maak je stuk en
kijk neer op je brokken
liggend in de schemer

Ik draai me om
vergeet je
beeld en begin opnieuw.

Kom terug STORM.
Jij brak stuk, ging heen.
en liet mij achter
alleen, eenzaam en
zo BANG, dat ik mijn hoofd in het
puin wierp
en huilde, huil
totdat jij terugkomt
met je geweld en je kracht
en mij meeneemt in je golvende arm.
NEEM MIJ OP IN JE ONEINDIGHEID.

jojo

HI ER EN DAAR

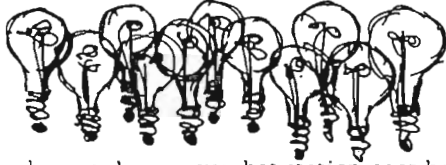
„OOMWEG GELUKKIG OPOE HERENGRACHT....”

toen de morgen weer was aangekomen
en zijn lading licht had gelost
liepen de mensen er overheen
zodat het 's avonds versleten zou zijn
iedereen knabbelde, als vermoeide giraffen,
de nek rekkend naar het geluk,
aan het droge brood van het leven
wij liepen terwijl het licht languit
op de straten lag
over de herengracht
waarin brokjes zonnestraal als
eendevoer op het water lagen
een rondvaartboot liep
bezienswaardigheden vertellend
over het heupwiegend water
de auto's aan de kant stonden er
als aarzelende duikers
en wij lieten onze gedachten als een bal
op het plaveisel stuiten
gelukkig er achteraan lopend
tot wij hem moe van het spelen
weer wegstopten

hugo verdaasdonk
(hoofdredakteur van
DE TOBBE, S.N.L.)

* * * * *

BEZOEK AAN PHILIPS - EINDHOVEN

Op 3 januari zijn Nederlandse schoolpersoneelsleden op uitnodiging van Philips Nederland N.V. naar Eindhoven gegaan voor een bezoek aan de „grote gloeilampenfabriek in het zuiden des lands“.

Per bus werden we van het station naar het hoofdgebouw OA gebracht. In de ontvangsthall werden we aan diverse leidende personen voorgesteld en na het gebruiken van een kopje koffie gingen we de congressaal binnen.

De heer W.C. de Vries hield een inleiding over de activiteiten van Philips in Nederland en in de wereld. Enige cijfers:

Omzet in 1960:	ƒ 4.762.000.000.-
Winst :	813.000.000.-
Belasting:	407.000.000.-
Aantal werknemers	211.000 in de wereld; in Nederland 75.000.

Productie in indexcijfers:	Philips	totaal Nederland	metaalindustrie
1955	100	100	100
1960	204	132	150

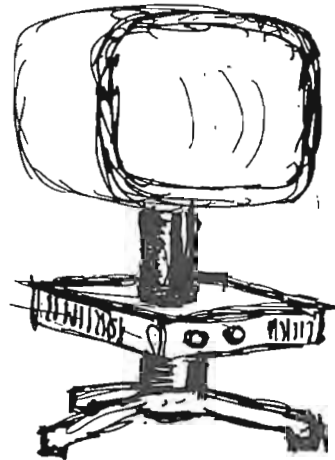
Na de heer de Vries beklom de heer Glastra van Loon (musicoloog) het spreekgestoelte. Namens Philips kwam hij met een plan, waarvan de aanwezige schoolkrantredacteuren de primeur hadden. Het plan bevatte een distributie van stereogeluidsbanden, waarop bekende composities van wereldberoemde componisten met een toelichting opgenomen waren. De bedoeling is, deze banden aan scholen en clubs in bruikleen te geven om zodoende de meer begrip te kweken voor de klassieke muziek.

Uit gebouw OA stapten we weer in de bus en maakten een rondrit over en langs het Philipssterrein, waarna we een prima lunch kregen aangeboden in de Philips Schouwburg. Tijdens deze lunch sprak de heer Lanschot op idealistische wijze over Philips in de wereld. Hierna werden wij in twee groepen verdeeld, die het bedrijf gingen bezichtigen.

Onze groep ging eerst naar de glasblazers, onder leiding van een liefvallige gidse, die ondanks veel moeite de onmiskenbare zachte zuidelijke 'g' niet kon onderdrukken. In deze glasblazerij worden exceptionele lampen vervaardigd. Wij zagen een machine die geheel automatisch 3600 lampen per uur fabriceerde.

Na de glasblazerij gingen we naar de elasto-studio waar we vergast werden op een demonstratie van geluidseffecten. Op het gebied van elektro-akoustiek heeft Philips een zeer hoog peil bereikt. Het was werkelijk wonderbaarlijk hoe met alleen technische middelen ruimte werd gesuggereerd. Deze ruimte werd verkregen door het gebruik van de beste installaties die Philips op het ogenblik bezit: uitstekende band-recorders, de opstelling van de luidsprekers (85 in totaal) en de versterkers die een vermogen van + 70 Watt afleveren. Wij kregen o.a. elektronische muziek van Badings te horen en een gedeelte uit de Reis om de Wereld in 80 Dagen (op 70 mm Todd-A-O, door Philips ontwikkeld) te zien.

Hierna gingen we weer terug naar gebouw OA, gebruikten de thee en begaven ons wederom naar de congressaal, waar een forum werd gehouden onder leiding van de heer W.P. L. Spruit. De verdere leden van het forum waren de heren drs. S.de Leve, W.C. de Vries, C.H.M. Wirtz en H. Coenradi.

De vragen die door de redacteuren gesteld werden, hadden betrekking op diverse onderwerpen, zoals de ontwikkeling van de kleuren-tv, de marktanalyse, de interne organisatie, de tv-distributie, de verhouding van Philips ten opzichte van de concurrentie en de reclame.

Door tijdgebrek werd de discussie nogal plotseling afgebroken. In allerijl werden wij naar het station vervoerd, waar de meesten van ons nog net met hun trein meekonden. Wij hopen, dat Philips Nederland N.V. nog vele malen soortgelijke excursies zal houden, hetgeen zal bijdragen tot een beter begrip voor dit wereldomspannende concern.

bert hesp
paul m gravemaker

EXCURSIE AMSTERDAM

4 januari jl. ben ik, met redacteuren van andere Amsterdamse schoolkranten, de gast geweest van de Gemeente Amsterdam. Het doel van deze excursie was ons iets te laten zien van de recente ontwikkelingen van Amsterdam, door middel van lezingen, een rit door de tuinsteden en een rondvaart.

De excursie begon 's ochtends om 9 uur in de Zuiderkerk, tegenwoordig de 'showroom' van de afdeling Stadsontwikkeling. De heer Mastenbroek van het Bureau Voorlichting en Representatie heette ons welkom en gaf het woord aan de heer Wegener Sleswijk van de afdeling S.O.

Deze vertelde aan de hand van kaarten iets over het algemeen uitbreidingsplan, over de moeilijkheden bij de bouw (het ophogen met zand, het heien). Hij stelde o.m., dat de nieuwe wijken steeds ruimer gebouwd worden en steeds meer ruimte nodig is voor scholen, recreatie, verkeer en industrie. De heer Wegener Sleswijk liet ons de verschillen zien tussen het algemeen uitbreidingsplan van 1929 en dat van nu. Opvallende verschillen zijn b.v. de uitbreiding van Noord en het verdwijnen van de Schellingwouder luchthaven wegens het 'verdwijnen' van watervliegtuigen.

Natuurlijk kwam de Bijlmermeer ter sprake. De heer Wegener Sleswijk zei, dat men over deze kwestie veel te lang praat, daar alleen al voor het ophogen van de Bijlmermeer 5 jaar nodig is. Volgens hem heeft Amsterdam de Bijlmermeer nodig, omdat er in Amsterdam grote delen van de stad (de Jordaan, de Pijp en de binnenstad) gesaneerd moeten worden.

Daarna maakten wij een rondrit door de tuinsteden. Hier was duidelijk verschil in opzet te zien: b.v. in Slotermeer winkelstraten, in Overtoomse Veld en Osdorp winkelcentra. Van de tuinsteden naar de binnenstad, waar ons een lunch werd aangeboden in de Silveren Spieghel aan het Kattengat.

Tijdens deze lunch kwam mr. P. Mijsenaar (directeur van het Bureau Voorlichting en Representatie) ons even bezoeken tussen zijn ambtelijke bezigheden door. Hij sprak o.a. over onze generatie, die de eenwording van Europa zal meemaken, het Europa met zijn drie machtige havens Antwerpen, Rotterdam en Amsterdam, het Europa met zijn Euro-markt, Euratom en K.S.G.

Na de lunch gingen we naar een zaal op de 10e verdieping van het Havengebouw, waar de heer Heiligers ons iets vertelde van de geschiedenis van de Amsterdamse haven. Deze is ontstaan doordat in vroegere eeuwen monniken een dam bouwden in de Amstel. Floris V gaf de haven zijn privileges en daarna waren het de Hollandse kooplieden, die de haven groot maakten door hun wereldhandel. Wil de haven echter meegaan met de tijd, dan moet er veel gedaan worden. Er komen nieuwe pieren in IJmuiden (100 mln.) het Noordzeekanaal moet verbreed en uitgediept worden, eveneens het Amsterdam-Rijnkanaal, enz. enz.

Tot slot van deze excursie maakten we een rondvaart door de havens o.l.v. de heer Th. van den Berg van de Vereniging de Amsterdamse Haven. Deze rondvaart viel echter gedeeltelijk in het water door de dikke mist. Toch zagen we het gigantische overslagbedrijf (700 m lang, capaciteit 2000 ton/uur of 6 mln. ton per jaar), het Houtveem en de Houthaven. Iedereen kreeg een map met documentatie over Amsterdam. (Het heeft mij echter bijzonder onaangenaam getroffen dat in elke map een deel der documentatie in

Jazz.

in het A.M.V.J.

Een oude traditie is weer met veel élan hersteld. Het eerste jazzconcert is weer in de A.M.V.J.-zaal gegeven, voor een volle zaal aandachtige toehoorders. In zijn openingswoord prees commentator M. de Ruyter zich gelukkig met het feit, dat er in de toekomst nog meer concerten in de AMVJ-zaal gegeven zullen worden, waaraan bekende en minder bekende Nederlandse jazzmusici hun medewerking zullen verlenen, en zodoende een beetje uit hun isblement - vanwege de overheersing der 'grote' Amerikaanse collega's - gehaald kunnen worden.

Toen voor de eerste maal de gordijnen vaneen weken, stond het trio van Louis van Dijk op het podium. Dit trio gaf direkt al blijk van grote musicaliteit door een prachtige vertolking van Jimmy's All Funky Blues (Cleveland). Hierna kwam het trio van vibrafonist Karl Schulze, met als gastsolist J. Schols, naar voren.

Schulze liet horen, dat M. de Ruyter niet te veel gezegd had toen hij hem aankondigde als een van Nederlands beste jazzvibrafonisten. J. Schols deed niet voor hem onder en liet veel goeds horen op zijn cello. Dit nog zeer weinig in jazz toegepaste instrument gaf een bijzondere klankkleur aan de muziek van dit trio. Door de heldere toon is de cello ook beter geschikt dan een bas als soloinstrument.

Zodra het applaus was weggeëbd, trad er een combinatie van bovengenoemde trio's op. Dit was naar mijn mening wel het hoogtepunt van dit ruim drie uur durende concert.

Van Dijk en Schulze vulden en voelden elkaar voortreffelijk aan, wat duidelijk tot uiting kwam in het bijzonder verfiende „I'm gonna get Fishin' (Ellington), waarin piano- en vibrafoonsoli elkaar prachtig opvolgden.

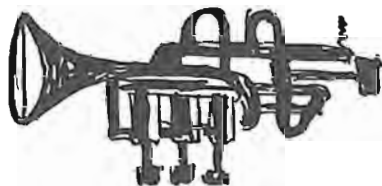
Na de pauze kwamen M. Mengelberg en zijn begeleiders, met als solist J. Schols, voor de microfoon. Deze miskende pianist 'vergastte' het publiek op allerhand vreemde harmonieën en dissonantachtige akkoorden. Mischa begeleidde daarna twee gastsolisten, de bekende Ramblers-spelers A. Broodboom (tp) en T. van Vliet (ts). Zij lieten veel geroutineerd spel horen, waaraan het enthousiasme waarmee voor de pauze gespeeld werd, ontbrak. Een kleine uitzondering moet gemaakt worden voor de mooie sole die Ado Broodboom liet horen. Met „Night in Tunisia" (Gillespie) besloot deze combinatie het gehele optreden, dat een waardig begin genoemd mag worden van een reeks concerten, die de aandacht waard zijn.

f kamper 5c

Duits gesteld was. Ik heb altijd gehoord, dat de Amsterdamse haven door de Duitsers grondig vernield was. Hopelijk begaat het Bureau Voorlichting en Representatie een volgende keer niet meer zulke „Schönheitsfehler".

paul m gravemaker.

Onze schoolbibliotheek, in de zorgzame handen van dhr. Hoving, bezit - ondanks haar uitgebreidheid - weinig specifiek voor de jazzliefhebber, of voor de belangsteller zonder meer, vanwege haar literaire karakter.

Ook de bibliotheek en leeszaal op het Aug. Allebéplein (schuin tegenover cinema 'Wild West') heeft op dit gebied weinig te bieden, tot nu toe slechts één boek. Nu de redactie de jazzrubriek in BOLWERK weer heeft doen herleven, wil ik - teh behoeve van een betere informatie en documentatie op het terrein van de jazz - in bovengenoemde leemte voorzien door het beschikbaar stellen (in bruikleen!) van enige boeken over jazz.

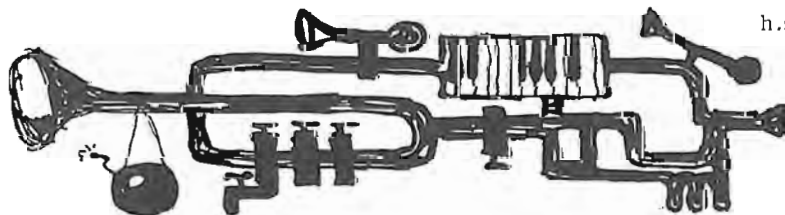
Alleen serieuze gegadigden kunnen hiervan gebruik maken. Hieronder vallen niet de 1e, 2e en 3e klassers, wél leerlingen (jongens zowel als meisjes) van de hogere klassen en eventueel leraren en leraressen!

De uitlending is kosteloos, maar wordt, zodra een der boeken NIET in onberispelijke staat wordt teruggebracht, onherroepelijk gestaakt.

Beschikbaar zijn:

- Armstrong, Louis. MIJN JEUGD IN NEW ORLEANS (autobiografie van L.A., met 'n uitstekende inleiding van M. de Ruyter).
- Berendt, J.E. JAZZ (Van New-Orleans tot Cool) - Prisma pocket met uitgebreide tekst en goede schema's.
- Breman, Paul BLUES - Wereldse volksmuziek v.d. N.Am. neger. (Servire-pocket waarin complete behandeling en 35 muziekteksten)
- -- SPIRITUALS - N.Am. geestelijke volksliederen (Servire-pocket, met inleiding en 35 muziekteksten met vertaling)
- Elskén, Ed. v.d. JAZZ. (Uitstekend fotoboek).
- Heerkens, A. JAZZ. Arti-beeldencyclopaedie (foto's en schema's: matig)
- -- JAZZ - Het wezen, geschiedenis, stars enz. (goede tekst en foto's, tevens lexicon)
- Hendrikse, Dick TWINTIG REUZEN VAN DE JAZZ (korte biografieën: redelijk)
- Kool, J. JAZZ-ORKESTEN - Leaders en musici - (Tekst en foto's slecht en slordig) - Arti-beeldencyclopedie.
- Kate, R. ten ZES OVER JAZZ. m. o.a. R. ten Kate, Paul Bremer, Pi Scheffer en M. de Ruyter. (Kaleidoscopisch boek met 6 hoofdstukken, enige foto's en tekeningen, één E.P. met 20 fragmenten; goede typografie).
- Stearns, Marshall. THE STORY OF JAZZ. Ned. vertaling en bewerking: „Wezen en geschiedenis der jazzmuziek" door Will G. Gibert. (tekst + gegevens + foto's; prima!)
- Stock, Dennis JAZZ STREET - a photographic exploration into the world of Jazz, by D. Stock, with text by Nat Hemhoff. (Amerikaanse editie: inleiding + foto's (groot formaat) + korte teksten - uitstekend!)

Verdere inlichtingen bij h a n s c h u l t e, die lange met dat brilletje, uit HBS 5d.

h.s.

Sport in Woord

(24 november) VOLLEYBAL

Het na de 5-1 overwinning overmoedig geworden lerarenteam speelde in onze gymzaal tegen het docententeam (5 heren + 1 dame?) van het Hervormd Lyceum-West.

De rector sprak een woord vooraf en herinnerde aan de beginjaren van Pius X, toen wij bij het Hervormd Lyceum-West inwoonden. Nu was Pius X de gastheer van H.L.W. De leraren bleken onbescheiden gastheren; ze wonnen met 5-0, maar hebben het na de match afgedronken.

(15 december) VOLLEYBAL - GEPROLONGEERD!

Ook nu speelden onze leraren tegen het H.L.W.-team, maar deze keer hebben ze voor de overwinning moeten vechten.

Onder grote belangstelling speelden ze op een bescheiden 3-1 overwinning af, die met kunst- en vliegwerk bereikt werd. Het samenspel was aan beide zijden uitstekend, en de reactiesnelheid van vele leraren was enorm toegenomen. Een decente overwinning.

(20 december) VOLLEYBAL - ALWEER!

Onze jongens (still alive?) speelden in onze gymzaal tegen het jongenteam van het Nicolaas Lyceum.

Over de opkomst van het publiek hadden wij niet te klagen (dankzij de goede affiche van Leo Stock) maar het S.N.L. had wél reden tot klagen; een zó lage zaal als de onze waren ze niet gewend. Over deze wedstrijd spreekt de heer Pieter Bartels:

„Allereerst wil ik de twijfel aan de capaciteiten van ons team rechtzetten. De 5-1 nederlaag tegen de leraren was niet te wijten aan een gebrek aan techniek, maar aan de slechte mentaliteit, die op dat moment in onze ploeg heerste. Dat het ook anders kan, hebben we tegen het S.N.L. wel bewezen. Daarvoor danken we ook allen die ons in hun gebeden hebben herdacht. (heiligverklaring wordt aangevraagd! h.s.)

Met een onvolledig team ving de wedstrijd aan. Kees Apeldoorn (2e klasser) speelde voor het eerst een volleybal-wedstrijd en ik moet zeggen, dat hij op meer dan redelijke wijze zijn taak heeft vervuld. (N.B. De grote meester Frajo Fritschy is ook eens als 2de klasser begonnen! h.s.) De drie beste spelers van onze ploeg stonden verdeeld over het veld, zodat een beter en opener spel mogelijk was. Dit viel ook duidelijk aan de stand te merken, want de eerste set werd met 15-8 gewonnen.

De tweede kwam met een nog duidelijkere 15-6 op onze naam, maar in de derde set sloeg het S.N.L. fel terug.

Ze bouwden een behoorlijke voorsprong op, maar deze aanval werd spoedig afgeslagen en uiteindelijk sloegen wij toe: 15-13.

Eindstand 3 - 0.

+++++

HOERA! h.s.

GOED ZO! h.s.

FIJN-REUZE h.s.

KEURIG! h.s.

O.K! h.s.

(22, 23 december) SCHOOL-ZAALSPORTDAGEN (Klassetoernooien)

De jaarlijkse klassetoernooien werden ditmaal voor het eerst in de vorm van zaalsportdagen gehouden. Deelnemers waren de klassen 1 tot en met 5. De organisatie berustte bij de HH. Herben en Verhagen en bij Betty en Frayo: ze was in één woord perfect! De wedstrijden werden zowel in de zaal als op de cour gespeeld.

Eindstanden:

TREFBAL 1e klassen meisjes:
1. 1d (6 pt.); 2. 1b (4 pt.); 3. 1c (3 pt.); 4. 1a (0 pt.)

1e klassen jongens:
1. 1c; 2. 1b; 3. 1e₁; 4. 1d; 5. 1e₂; 6. 1a.

VOLLEYBAL III, IV, V - meisjes:
1. IV; 2. III; 3. V (foei!)

III, IV, V jongens:
1. IV; 2. V; 3. III.

BASKETBAL III, IV, V meisjes:
1. IV; 2. III; 3. V (dubbel foei!)

III, IV, V jongens:
1. IV; 2. III; 3. V (driedubbel schamen!!!)

Alle bovenstaande standen zijn die van de zaalwedstrijden; die van de cour volgen hieronder:

HANDBAL Ile klassen meisjes:
1. 2d; 2. 2a; 3. 2e; 4. 2c; 5. 2f; 6. 2b.

Ile klassen jongens:
1. 2f; 2. 2c; 3. 2a; 4. 2d; 5. 2c; 6. 2b.

III, IV, V meisjes:
1. V; 2. III; 3. IV.

III, IV, V jongens:
1. V; 2. IV; 3. III.

Alhoewel een aantal deelnemers zonder meer was weggebleven en dus vele teams niet voltallig waren, boden alle wedstrijden aantrekkelijke momenten en waren vooral de wedstrijden tussen de teams van de derde en vierde klassen spannend. Eindwinnaars werden de vierde klassen met 15 punten voor de beste plaatsen (nl. 4x 1e; 1x 2e en 1x 3e).

Hopelijk blijft dit sportevenement op de agenda gehandhaafd, al was het alleen maar om de prettige sfeer en de gezonde rivaliteit.

(28 december) EEN RAMP GESCHIEDDE!

In Hoorn (N.H.) hield het St. Werenfriedus Lyceum voor de 3e maal haar volleybaltoernooi. Pius X, nog steeds: r.k. kampioen van Noord-Holland, was hiervoor niet uitgenodigd!! Een zaakwaarnemer reisde naar Hoorn en heeft daar de heer (lijkheid) gezien en de broeder (= Hoornse krentenmik) gegeten en bovendien een afspraak gemaakt voor een toernooi in 1962 waaraan onze school zeer waarschijnlijk zal kunnen meedoen met een meisjes- en een jongensteam.

(29, 30 december) RAI-SPORTWEEK SCHOLIEREN

Het jaarlijkse scholieren-kersttoernooi in de oude RAI werd georganiseerd door de Samenwerkende Zaal sportbonden (Sazabo) en bood ontspanning aan 7.000 actieve en vele duizenden passieve sportbeoefenaars. Laten wij onze sportvertegenwoordigers aan het woord:

„Het was de eerste keer, dat onze school aan die bekende toernooi meedeed. Wij waren vertegenwoordigd in de volgende takken van sport: schaken, tafeltennis (j.+ m.), volleybal (j.) en zaalhandbal (j.+ m.).

De meisjes, die meededen aan zaalhandbal hebben het kampioenschap behaald en de tafeltennis-meisjes eindigden als tweede.

Allemaal van harte gefeliciteerd met dit prille succes!

De overige teams hebben in de andere scholen hun meerderen moeten erkennen. Alle deelnemers (sters) zijn keurig opgekomen, zoals het ook moet (beter dan bij het klasstoernooi), maar dat er bij de leerlingen die niet moesten spelen zo weinig animo was, en dat slechts één leraar aanwezig was, had toch wel anders gekund.

We hopen, dat bij het volgende toernooi - waarschijnlijk het Paastoernooi - er VEEL MEER SUPPORTERS ons komen toejuichen.

Die 'ons' waren dan: Frayo en Betty, die beiden inderdaad meer supporters verdienen bij dergelijke wedstrijden! Wel aanwezig was mijn collega(-arbitr) Gerard Inden, beter bekend onder de naam G.I. Hij schreef:

„Het jongens-handbalteam won met 10-0 van de Gem. Kweek 3 in hun poule, daar de tegenstanders incompleet verschenen. In de laatste wedstrijd van deze poule werd de Hogere Zeevaart met 5-1 verslagen, doordat onze voorhoede, in het bijzonder Cees Ostendorf, handig gebruik maakte van de vele verdedigingsfouten bij de H.Z.

Toen bleek al, dat ook bij ons de verdediging te veel verwaarloosd werd. Dit was mede de oorzaak, dat zij in de halve finale-poule 3 met 9-1 door de HTS-Donge verpletterd werden. De feitelijke verdediging beruiste toen alleen nog maar bij keeper John Bouwens, die schitterde door zijn goede saves.

De laatste wedstrijd werd eervol met 8-5 van Spinoza (de latere finalist) verloren. Wij bezetten dus de 3e t/m 6e plaats (???? h.s.)”

Rest mij nog, de 'heren' B. en T. te bedanken (2 leerlingen!) voor hun zéér sportieve afwezigheid.

Om bij de dames dan maar met de deur in huis te vallen: ze zijn kampioen van Amsterdam geworden.

Dankzij techniek, tactiek, goed samenspel, prima teamgeest enz. enz. werden overwinningen behaald van 4-0, 7-1 en 7-2 op resp. de kleuterleidsters, de r.k. kwekelingen en de 1e O.H.S.'ers, hetgeen de finaleplaats opleverde.

De andere finalist, de Herv. Kweek, was zo hoog geklommen door het fantastisch goede spel van Wil Gilissen (Niloc en Nederlands team!). Deze Wil Gilissen had tegen Miep v. d. Bosch niets in te brengen en de Pius-aanval met Betty Bakker en Ria Benner aan het hoofd (2 hoofden? h.s.) zorgde voor een 4-1 overwinning en allen tezamen zorgden voor het eerste Pius X-kampioenschap in dit toernooi! Mogen er nog vele volgen!::”

(17 januari) VOLLEYBAL.

Het nieuwe jaar werd door onze jongens goed ingezet met een 5-0 overwinning op het Ignatius College. Twee leraren, vele (zéér vele!) PiusX-supporters en één Ignatius supporter zagen het Ig. (ondanks zijn vele..... praatjes) roemloos ten onder gaan. Eindstand 5-0.

(3 februari) DOCENTEN-VOLLEYBAL TOERNOOI AMSTERDAM

Ook onze volley-enthousiaste leraren zijn dit jaar actief en bijzonder succesvol begonnen door op zaterdagmiddag, 3 februari, een volleybaltoernooi te organiseren (met medewerking van Fons Vitae) en dit zelf te winnen.

Deelnemende docententeams: Fons Vitae, Gem. Lyceum v. Meisjes, Herv. Lyceum-West, Pius X - Lyceum, en R.K. Lyceum Hilversum. De bekende (tevens: beruchte!) volley-veteraan Frayo Fritschy meldt ons:

„Dit wel zeer unieke toernooi vond plaats in de gymnastiekzaal van Fons Vitae, waar onze rector om 2 uur het toernooi opende. Onder het gekrijs en geschreeuw van het in grote getale aanwezige publiek vingen de wedstrijden aan. Zoals velen al weten: PiusX werd kampioen, hoewel dit er na de eerste wedstrijd van onze docenten echt niet naar uitzag. Deze ging tegen het H.L.W. en - waar het aan lag valt moeilijk te zeggen - maar hierin werd niet zo best gespeeld. Uiteindelijk wist dhr. Soons c.s. toch te winnen; standen 15-10, 15-9.

De beste wedstrijd van de middag was: R.K.Lyceum Hilversum-Pius X. De heer Soons wist als middelpunt van het team het spel zeer goed te verdelen en smashte en verdedigde daarbij: Mijnheer Burgers was 'de' aanvalsman, terwijl dhr. Verwey met ongelofelijke snelle reacties smashes wist op te vangen en tevens een paar keer uitstekend smashte. Dhr. Geurts liet duidelijk zien hoe men moet serveren; dhr. Verhagen was een openbaring op volleybalgebied. Mijnheer Herben, onder 'toezicht' van zijn vrouw, speelde groots en dan dhr. Seuren, die zowel op taal- als op volleygebied een woordje mee kan spreken. Het werd een overtuigende overwinning, zoals uit de setstanden blijkt: 15-5, 15-0!

De resterende wedstrijden tegen Fons Vitae en Gem. Lyc. eindigden ook in overwinningen voor onze docenten.

Het toernooi zelf was uitstekend georganiseerd en er heerste een meer dan gezellige sfeer. Laten wij hopen, dat dit toernooi een jaarlijkse traditie zal worden."

Ook wij voegen onze hoop bij die van Frayo; dat wordt dan één grote hoop:

(16 februari)

VOLLEYBAL - REVANCHE:

Het lerarenteam is eindelijk door de leerlingen verslagen, die hiermede hun woord hielden. Onze mysticus P.N.N. schrijft:

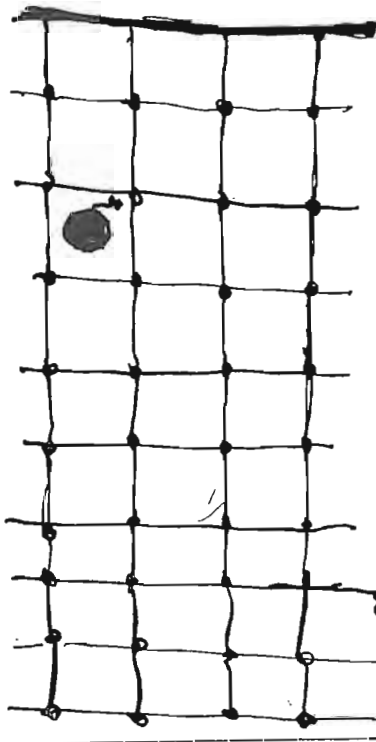
„Het was opmerkelijk, dat de leraren uit balans werden gebracht door het joelen van de kijkers. De leerlingen maakten hier gebruik van en wonnen met 3-1. Zij speelden een tactische wedstrijd, want de leraren gaven goed partij. De 1e set verloren de jongens met 1-15 (!), mede door de niet-tactische smashes van Harry (eens goed naar pieter kijken!)

Aan dit eerste verlies was zeker NIET schuldig een van Frayo's nieuwe pupillen, Paul Blommaert.

De verdediging van onze leraren liet in de 2e set echter enige steken vallen ondanks enige spectaculaire duiken van dhr. Herben; deze werd verloren met 15-3. De derde en vierde set zetten de jongens ook in winst om (resp. 15-13, 15-12), want het lg-shirt van dhr. Seuren werkte als een rode lap op onze Pius-stiertjes.

De heer Burgers maakte naderhand de gnostische opmerking: „Er was gebrek aan pit bij de docenten!“

Onder het motto „PIT IS DE KERN" sluiten wij dit journaal, maar niet onze ogen!

h. s.

SARTO MEDEDELINGEN

Al is n deel van het hockeyseizoen al verstreken, toch is er nu nog 'n belangrijke mededeling voor meisjes of jongens, die lid zouden willen worden. Als je je nl. nu nog opgeeft kun je dit seizoen voor de helft van de normale contributie meedoen. Dat houdt in, dat je de komende lentemaanden iedere vrijdag- en zaterdagmiddag kunt hockeyen en trainen, en bovendien aan de zometraining kunt meedoen.

De enige voorwaarde is, dat je ook het volgend jaar lid blijft.

Als je nu vast begint, maak je natuurlijk een grotere kans met september in een elftal te komen, dat aan de competitie deelneemt, en dat maakt 't pas goed spannend!

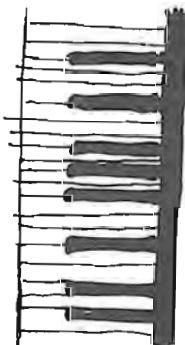
Halve contributie: junioren (tot 17 jaar) f 12,50 + f 2,50 inschrijfgeld.
senioren f 17,50 + f 2,50 inschrijfgeld.

Inschrijfformulieren en inlichtingen bij:

mej. G. Verberne - lokaal 11.

„A LA ROMANTIQUE“

Het laatste concert in de stad deed me plots weer aan hem denken. Als laatste werk werd de Symphonie Pathétique van Tsjaikowski uitgevoerd en het laatste deel ervan, het adagio lamentoso riep ineens weer herinneringen op aan die vreemde avond, nu drie jaar geleden. Nooit heb ik iemand over die avond gesproken; niemand zou het waarschijnlijk begrepen hebben. Het was vreemd, ja... Ik herinner me, de nacht was zwoel....

Het was een laatzomerse nacht. Al dagen dreigde een onweer, maar het was alsof de elementen de donderende en flitsende strijd met elkaar niet aandurfdén en óf ze eigenlijk afwachten; wie van hen de eerste klap zou geven. Bij zonsondergang had ik die dreigende wolkenmassa, die scherp afgetekend tegen de horizon op de loer lag, nog even bestudeerd. Ik zag boven me de sterren en het vertrouwde beeld van Orion met het zwaard gaf me een zekere rust.

Ja, toen voelde ik me nog rustig, hoe anders was het een uur later; ik heb die nacht niet meer geslapen, evenmin als de volgende, en die dáárop....

Ik stond voor het raam van m'n slaapkamer, die op de eerste verdieping ligt en overdag een uitzicht geeft op onze hof. Zo stond ik misschien al een half uur te staren in de nacht, in de richting vanwaar ik het onweer verwachtte.

Waarschijnlijk vanwege het onheilspellende gerommel in de verte, had ik de muziek nog niet gehoord. Opeens echter, als was het een windvlaag, waande ik me er middenin. Het geluid was nog zwak. Door mijn geestelijke traagheid op dat ogenblik, waarschijnlijk veroorzaakt door het lange staren in de nacht, duurde het een tijd, eer ik me realiseerde wat voor muziek het was, waar ze vandaan kwam.

Toen ik het eenmaal wist veranderde ik plotseling en werd ik ineens helder. Op dit uur speelde hij toch nooit!? Hoogstens enkele uren overdag. 's Avonds was het huis, het stond pal achter onze hof, één stenen rust. Meer nog vanwege het vreemde uur dan de manier waarop hij speelde, bleef ik luisteren.... Vroeger had vader me wel eens over hem verteld. Hoe hij, het was nog in de jaren 20, 's morgens voor dag en dauw al door de velden liep, hoe hij dan de hele verdere dag studeerde en oefende op zijn vleugel. Het was een eigenaardige man, altijd in het zwart gekleed, en hij had een scherp, bleek gezicht.

Zó vertelde vader het altijd, als ik hem ernaar vroeg: „Ja, m'n zoon, de mensen bemoeiden zich niet veel met hem; evenmin bemoeide hij zich met ons. Maar één ding, daar waren we het allemaal, hoe weinig ontwikkeld we ook waren, over eens: hij was een kunstenaar, een groot pianist!“

Die woorden van vader heb ik altijd onthouden en toen ik me vele jaren later ging verdiepen in de muziek, kon ik dat zelf beamen, toen ik zijn grammofoonopnamen bestudeerde had...

Een jaar of acht leefde hij zo aan de rand van ons dorp, achter onze hof. Tweemaal in de

week ging hij naar de stad, naar het conservatorium. Toen zagen we hem opeens niet meer. Tien, vijftien jaar bleef hij weg: op concertreizen, hoorde ik van de bovenmeester."

Zijn terugkeer herinner ik me zelf ook nog wel. Het nieuwtje ging vlugger door 't dorp dan een krant het had kunnen doen: hij is er weer, de pianist. Vader zei s' avonds aan tafel: „Wat is-ie veranderd en oud geworden." Later vernamen wij, dat hij zijn carrière op had moeten geven wegens een ernstige ziekte. Hij trok zich weer terug in z'n huis om er de rest van z'n leven te slijten.

In het begin speelde hij nooit, maar na een paar jaar begon hij er weer mee: enkele uren per dag. Zijn spel was echter lang zo knap en gevoelig niet meer, zoals dat vroeger was geweest. Het dorp wende weer aan zijn aanwezigheid en na verloop van tijd sprak niemand er meer over. Nu woonde hij er alweer een jaar of twaalf....

Een bliksemflits schrok me op uit m'n ongewilde overpeinzing en ik luisterde weer verder naar de muziek. De man speelde! Waarom juist nu? Ik luisterde.

Subtiële klanken volgden elkaar op in een nauwelijks merkbaar crescendo. Ik herkende de muziek: Chopin's ballade no. 2. Hij speelde slechts het eerste stuk, want vreemd genoeg hield hij op, waar in een onverwacht fortissimo een bruisende stroom van gebroken accoorden moest neerstromen.

De bliksemflitsen kwamen uit de verte naderbij; als pijlsnelle vierspanssen schoten ze door de ruimte, onder het donderend geklepper van paardenhoeven.... Maar ik luisterde naar de vreemde muziek. Heel vreemd improviserend ging het spel langzaam crescendo alsof de pianist op een bepaald doel afspeelde, steeds sneller. De virtuositeit, de gevoeligheid van het spel verbaasde me nog meer. Zó kon hij toch niet meer spelen? Neen, want z'n ziekte....

Het tempo werd langzamerhand sneller; het zoekende, improviserende, maakte plaats voor een duidelijkere muziek, klagend en triomfantelijk als een cascade van juichende klanken.

De vierspanssen schoten steeds sneller door het luchtruim, steeds fanatieker donderden de paarden over de bronzen sterrenweg....

Met dit geluid werd de muziek fanatieker. Brahms' Hongaarse dansen? Chopin's polonaises? Ik weet het niet. Steeds feller, krachtiger, virtuozer. Het geluid groeide aan tot een lawine van vechtende tonen, ze rijden mee op de vierspanssen, schieten bliksemsnel door het zwerk en flitsen met donderend geraas over m'n hoofd.

Hemel! De elementen zijn losgebarsten en de muze vecht mee. Harder nog, en alsof het einde al in zicht is, schieten de tonen in grote, zware, trillende en dwingende accoorden met zware stappen op hun doel af.....

Dan is alles ineens stil. Doch, heel uit de diepte van Muze's paleis, stijgen als verheerlijkt, de tonen op van het 'andante lamentoso' uit Tsjaikowski's Pathétique, de zwanenzang van de grote componist. Als een engelenstoet trekken de tonen van de vleugel door het nog trillende luchtruim om me heen. Hoe wonderlijk! Het is alsof ik de schreiende violen hoor uit deze vleugelklanken. Als een aangrijpende klacht van een ten dode geplaagde, als het afscheid van een stervende. Adembenemende muziek in een luguber ritmisch geklop van de bassen.

In de allerlaatste maten die ik hoor, klinkt iets van troost, overgave en vertrouwen.

Dan regent het.

Het was ook zijn zwanenzang.....

martin

KRONIEK

Wegens ziekte van Joepie is er deze keer geen kroniek; hopenlijk is hij bij het verschijnen van het volgende nummer weer zover hersteld, dat ook hij z'n bijdrage weer kan leveren.

och jé!

redactie

WIE GAT ER MEE, GAT ER MEE OVER ZEE, HOU JE ROER RECHT!

(ontdekkers-lied)

DE TARAKAN-REIZEN HERLEVEN

INTERVIEW met de heer Hendriksen.

Na uit welingelichte bronnen vernomen te hebben, dat de heer Hendriksen een jeugdreis van de Maatschappij „Nederland” met de Borneo propageert, togen we er, compleet met fototoestel, op uit om hem eens aan de tand te voelen.

Vriendelijk werden we door de heer Hendriksen ontvangen en met zichtbaar genoegen gaf hij antwoord op onze vragen.

De eerste vraag die we hem stelden, was: „Wat is het doel van deze reis?”

Hij glimlachte en antwoordde: „Allereerst is het doel om contact te krijgen met het volk en de landen van Skandinavië. Ten tweede, dat wij verder komen dan ons hek of onze poort. En dan tenslotte is deze reis vooral voor de eindexamenklassen een mooie afsluiting van hun middelbare schooltijd; ze zijn dan voor het laatst bij elkaar.”

Vraag: - Kan iedereen van deze school die dat wil, mee?

Zijn gezicht betrok; langzaam zei hij: „Helaas, alleen jongens van 12 t/m 20 jaar kunnen mee.”

Onze gezichten betrokken eveneens en ontsteld vroegen we: „Maar we hebben toch een gemengde school?”

„Ja, jullie hebben gelijk. Vóór de oorlog was dat ook wel zo dat er jongens en meisjes meegingen. Maar dit jaar is deze reis een soort proefballon van de Mij. Nederland en zo doende kunnen er alleen maar jongens mee. Volgend jaar echter zullen er zeker ook wel meisjes meemogen.

Hoewel wij, vrouwelijke Piustieners, dit jaar best met deze 'proefballon' hadden meege-wild, haalden we toch weer verlicht adem. Dhr. Hendriksen zelf ook onder de indruk, liep naar zijn tas en haalde er (behalve zijn zakdoek) enkele mandarijnen uit en deelde die gul aan ons uit. Nadat we ze genuttigd hadden, zetten we - weer helemaal opgewekt door de vitaminen C - het gesprek voort en stelden hem de vraag:

„Heeft U reeds eerder een dergelijke reis meegemaakt?”

„Ik ben er,” was het verrassende antwoord, „al acht jaar mee bezig; dit wordt mijn 50ste internationale jeugdreis en ik ben nog niet van plan ermee te stoppen. Mijn grote ideaal is om nog eens met leerlingen van het Pius X-Lyceum een reis naar Ierland te maken, want dat is tenslotte het Bolwerk van het westerse Christendom. En tevens is het een van de mooiste landen die ik ken, en het is er erg goedkoop.

„Het zal dus niet bij deze éne reis blijven?”

„Nee, dat zal het zeker niet.”

„Heeft U ook nog wensen ten aanzien van deze reis?”

„Ja. Degenen die voor deze reis interesse hebben, en ik hoop dat het er velen zullen zijn, kunnen in lokaal 2 een foldertje met gegevens krijgen. Dit foldertje goed doorlezen - en alsjeblieft NIET corresponderen met de Maatschappij Nederland of met de Noorse colsul. Dan is er nog een opdracht: er is nl. veel gebrek aan documentatiemateriaal. Degene die een affiche kan ontwerpen, moet zich in verbinding stellen met zijn/haar tekenlerares of leraar, of met mij (hr. Hendriksen). Voor geaccepteerde affiches die naar andere scholen gestuurd worden, worden surprises beschikbaar gesteld.

Na dit verheugende nieuws voor de tekenaars nam onze persfotograaf nog gauw even een foto van deze ervaren reisleader („even lachen alstublieft”) en toen we weggingen werden we vrolijk door hem uitgezwaaid.

(M.D.)²

PRIJSVRAAG

Op reis naar Rembrandt.

Hoe zoudt U erover denken om vóór de zomervakantie - en ná overgang of examen - een driedaags reisje te maken om leven en werken van Rembrandt op de voet te volgen?

Het Rijksmuseum en de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer te Amsterdam schrijven een prijsvraag uit voor het beste artikel in een schoolblad (verschenen na 1 januari '61) dat handelt over onze Nederlandse kunstmusea en/of over onze Nederlandse kunst.

Gevraagd wordt een artikel over enig onderwerp betreffende onze Nederlandse Kunstmusea en/of onze Nederlandse Kunst. Dit artikel mag, zoals hierboven reeds aangegeven, reeds verschenen zijn; het mag ook alsnog worden gepubliceerd, mits het vóór 1 mei van dit jaar wordt ingezonden.

Van welke strekking moeten de artikelen zijn die voor een prijs in aanmerking komen? Daarin bent U geheel vrij. Het artikel mag van beschouwelijke aard zijn, dan wel kritisch of informatief.

Onze Nederlandse Kunstmusea bieden ruimschoots stof voor een publikatie, maar U mag evengoed een tijdelijke tentoonstelling van kunstwerken tot onderwerp kiezen. In vele plaatsen overal in den lande worden regelmatig tentoonstellingen gehouden van oude en moderne kunst. Natuurlijk kunt U ook één kunstenaar - schilder, glazenier, beeldhouwer, graficus of tekenaar - in een artikel bespreken, of hij nu een oude meester is dan wel 'n eigentijdse kunstenaar. Zelfs, en daarmee wordt het terrein onafzienbaar, kan één afzonderlijk kunstwerk, en hiertoe wordt ook het 'monumentale' kunstwerk: muurschildering, gebrandschilderd glas etc. gerekend, worden beschouwd.

Het door de jury bekroonde artikel zal worden beloond met de REMBRANDT-TOCHT voor de gehele klas van de schrijver van het artikel, en, natuurlijk, voor de redactie van het schoolblad waarin het bekroonde artikel werd geplaatst!

Vooruit, Piustieners, laat ons de kans grijpen !

PERSONALIA

- GETROUWD: 26 december: de heer M.J.M. Siewe en
mevrouw M. Steendijk
- GEBOREN: 1 januari: Mirjam, dochter van de heer en mevrouw Verwey
- GESLAAGD: december: mevrouw G. Verberne
voor doctoraal biologie.
- 22 februari: de heer G. van Lent
voor doctoraal Engels.
-

**BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
N. V. DE R. K. BOEKCENTRALE**

DE OUDSTE EN GROOTSTE SCHOOLBOEKHANDEL
VOOR HET GEHELE KATHOLIEKE ONDERWIJS IN
NEDERLAND

De deskundigheid op het gebied van schoolboeken
verworven door de ervaring gedurende vele jaren
waarborgen U de beste bediening.

Voor de leerlingen van het Pius X Lyceum
is het adres

BOEKHANDEL „URBI ET ORBI“
rokin 130, tel. 37586-37624, amsterdam-c

SPORTING GOODS CY N. V.

DIR. H. EILERS

48. CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM

De leverancier van het
PIUS X schooltenuue !!

TELEFOON 79 67 57

ELKE DAG EEN SCHOON

OVERHEMD!

EEN TOP-PRESTATIE IN

„niet - strijken” - popeline

IS HET

CENTRALINE

HAZENBERG

NO-IRON SHIRT

In wit en Fantasie

f. 16.95 f. 14.95 f. 12.95 f. 10.95

In 3 mouwlengten

verkrijgbaar.

KINKERSTRAAT 326-332

NIEUWENDIJK 156a en 207

BILDERDIJKSTRAAT 96

v. LIMB.STIRUMSTRAAT 26

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt

U bij ons in voorraad.

Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL

OBRECHT

A.J.M. v.d. Waart

Willemsparkweg 74,

Telefoon: 790233,

Amsterdam-Z.

P. J. VAN DER PIJP X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1924
WETT. GED.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (020) 24 74 88*
(2 LIJNEN)

